

„Kompiuterių programinė įranga“ prekės turėjo būti naudojamos „konkrečiai“ tik gauti ir apdoroti verslo duomenis. Taip pat ir kitiems tikslams naudojami programinei įrangai galėjo būti taikomas šis prekių ženklas. Be to inžinieriai ir kiti asmenys, neturintys ekonominių terminų žinių, taip pat dirbo su apeliančios programine įranga. Todėl Bendrojo teismo vertinimas buvo pagrįstas neteisingais faktais.

Be to, Bendrasis Teismas manė, taip pat besiremdamas neteisingais faktais, kad sudėtinė dalis ROI skirtingomis kalbomis turėjo skirtingą prasmę, bet kiek tai susiję su žodžiu ANALYZER ROI visada reiškia „Return On Investment“. Bendrojo Teismo argumentai buvo neteisingi, nes daugiau nesvarstydamas jis nusprendė, kad aptariamas prekių ženklas bus suprantamas kaip „investicijų grąžos normos analizės instrumentas“.

Bendrasis Teismas taip pat neteisingai interpretavo aptariamas prekes ir paslaugas, nes manė, kad egzistuoja kompiuterių techninės įrangos apsaugos kliūtys. Atlikus prekių ženklų atskyrimą šių prekių ir paslaugų, priklausančių 35 ir 42 klasėms, aprašymai galutinai teisėtai įsigaliojo.

Galiausiai nuorodos į ankstesnius sėkmingus registravimus ES, būtent kaip prekių ženklais, buvo atmestos remiantis tuo, kad į nacionalinius prekių ženklus nereikia atsižvelgti. Šiuo atveju taip pat remiamasi neteisingais faktais.

2010 m. lapkričio 17 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-542/10)

(2011/C 30/41)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama Ł. Habiak ir S. La Pergola

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nepriėmusi visų įstatymų ir kitų teisės aktų, reikalingų visiškai perkelti 2007 m. lapkričio 13 d. Europos

Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančią direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančią Direktyvą 97/5/EB ⁽¹⁾, arba bet kuriuo atveju neparašiusi apie juos Komisijai, Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 94 straipsnio 1 dalį.

— Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti Direktyvą 2007/64 baigėsi 2009 m. lapkričio 1 dieną.

⁽¹⁾ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

2010 m. lapkričio 23 d. Hans-Peter Wilfer pateiktas apeliacinis skundas dėl 2010 m. rugsėjo 8 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-458/08 Wilfer prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantas: Hans-Peter Wilfer, atstovaujamas advokato W. Prinz

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Apelianto reikalavimai

— Panaikinti 2010 m. rugsėjo 8 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą byloje T-458/08.

— Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis apeliacinis skundas pateiktas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, kuriuo šis atmetė apelianto ieškinį dėl 2008 m. liepos 25 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo atmesti jo paraišką įregistruoti vaizdinį prekių ženklą, kuriame pavaizduota sidabrinės, pilkos ir rudos spalvų gitaros galva.

Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas nurodo keturis pagrindus.

Bendrasis Teismas neatsižvelgė į dokumentus, pateiktus pirmą kartą kartu su ieškiniu. Apeliantas mano, kad šie dokumentai papildo jau pateiktus argumentus, todėl į juos reikia atsižvelgti.

Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą, nes neatsižvelgė į tai, jog erdvinį prekių ženklą atveju reikia skirti serijines prekes ir specifines prekes. Specifinėms prekėms būdinga tai, jog, visuotinai pripažinta, kad jos pateikia tikslinei visuomenei informacijos apie tam tikras prekių dalis, iš kurių aiškiai matyti jų kilmę. Todėl skiriamojo požymio įrodinėjimui netaikomi jokie specialūs reikalavimai. Dėl šios priežasties pakanka bet minimalaus tokių prekių dalių skiriamojo požymio. Be to, skiriamojo požymio klausimas nebuvo nagrinėjamas atsižvelgiant į tikslinės visuomenės (profesionalūs muzikantai ir mėgėjai), kuri nuo seno žinojo, jog styginiams instrumentams, kaip antai smuikams, pavyzdžiui *Stradivari*, būdinga speciali galvos forma, patirtį. Bendrais Teismas taip pat neatsižvelgė į tai, jog vaizdinis prekių ženklas, kuriame pavaizduota tik prekės dalis, pavyzdžiui gitaros galva, kuri paprastai naudojama apibūdinti prekę, jau turi minimalų skiriamąjį požymį.

Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento (EB) Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą faktų nagrinėjimo Tarnybos iniciatyva principą, nes nagrinėdama klausimą, kiek gitarų galvos parodo jų kilmę, neįvertino bendros taisyklės ir išimties santykio.

Galiausiai Bendrasis Teismas pažeidė vienodo vertinimo principą, nes neatsižvelgė į tai, jog egzistuoja kiti Bendrijos ir nacionaliniai prekių ženklai, kuriuose taip pat pavaizduota tik gitaros galva.

2010 m. lapkričio 23 d. Šveicarijos Konfederacijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2010 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-319/05 Šveicarijos Konfederacija prieš Europos Komisiją (kitos proceso šalys: Vokietijos Federacinė Respublika ir Landkreis Waldshut)

(Byla C-547/10 P)

(2011/C 30/43)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Šveicarijos Konfederacija, atstovaujama advokato S. Hirsbrunner

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Vokietijos Federacinė Respublika, Landkreis Waldshut

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2010 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-319/05 remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsniu;
- tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad reikia priimti galutinį sprendimą, panaikinti 2003 m. gruodžio 5 d. Europos Komisijos sprendimą 2004/12/EB ir priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas (įskaitant ir nurodytas procese pirmojoje instancijoje) remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 122 straipsnio pirmąją pastraipa;
- tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad nereikia priimti galutinio sprendimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui tam, kad jis priimtų sprendimą atlikęs savo teisinį vertinimą ir priimtų sprendimą dėl apeliaciniame procese patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinis skundas pateiktas dėl 2010 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-319/05 (toliau — skundžiamas sprendimas). Šiuo sprendimu buvo atmestas apeliantės pateiktas ieškinys dėl 2003 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimo 2004/12/EB (toliau — skundžiamas sprendimas) dėl 2003 m. sausio 15 d. Vokietijos oro eismo teisės aktų įgyvendinimo reglamento Nr. 213, kuriame apibrėžtos įvairių prietaisų tūpimo į Ciuricho oro uostą ir kilimo iš jo procedūros (toliau — Įgyvendinimo reglamentas Nr. 213), iš dalies pakeisto 2003 m. balandžio 1 d. Pirmuoju reglamentu, iš dalies keičiančiu Įgyvendinimo reglamentą Nr. 213 (toliau — nagrinėjamos Vokietijos priemonės).